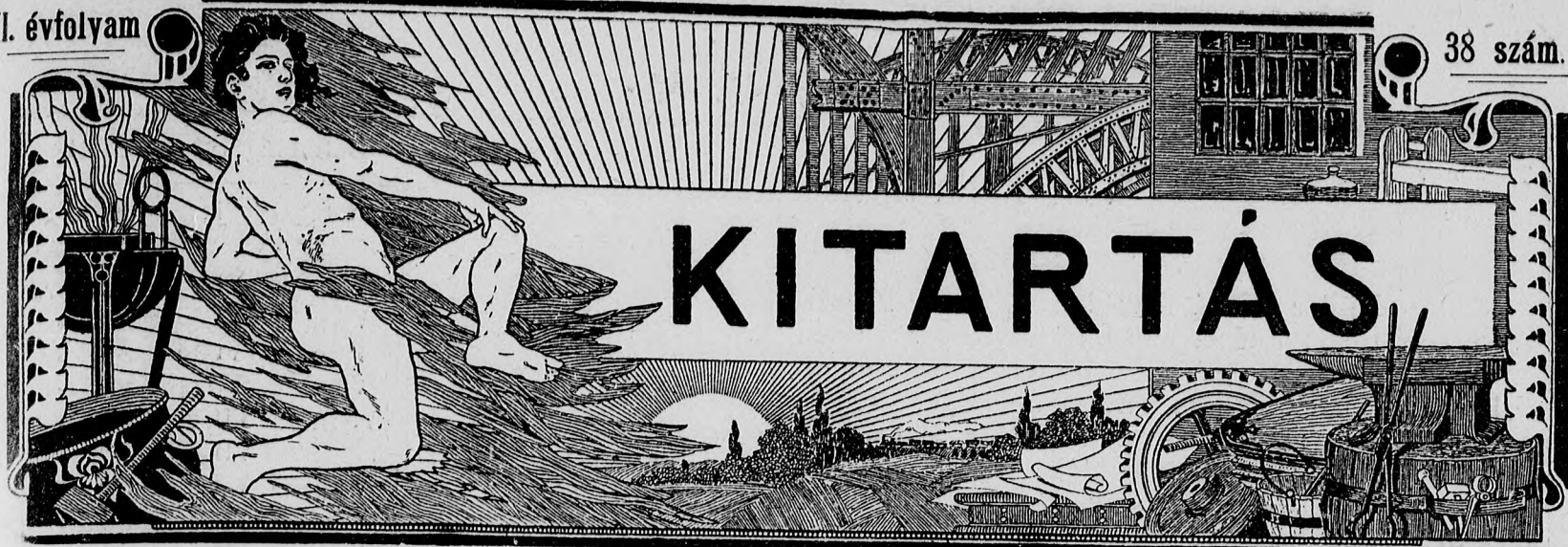

1900. szeptember hó 23-án.

II. évfolyam

38 szám.

Vasutasok, gyári és ipari alkalmazottak ismeretterjesztő hetilapja.

MEGJELENIK VASÁRNAPONKINT.

Előfizetési díj:
Helyben és vidéken postaküldéssel24 korona.
Az előfizetők baleset általi halál, állandó vagy részleges munkaképtelenség esetére a Nemzetközi Baleset Biztosító Részvénytársaságnál 2000 koronára vannak biztosítva.

Felelős szerkesztő:
SZENTESSY GYULA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
BUDAPEST,
VIII. ker., Köztemető-út 3. sz.
Telefon szám 58-61.

Az egyesület minden egyes tagja 60 éves koráig állandóan biztosítva van baleset ellen.

Minden baleset, megtörténte után legkésőbb 24 óra alatt, okvetlenül bejelentendő.

Figyelmeztetés.

Lapunknak célja és rendeltetése elsősorban az, hogy tagjainkat úgy az egyesület belétéről tájékozza, valamint pontosan figyelmeztesse mindennemű eljárásra a különböző esetekben. Azért e helyen is felkérjük a „Kitar-tás“ tagjait, hogy minden egyes figyelmeztést lelkiismeretesen elolvassanak, mert a legkisebb mulasztás is beláthatatlan károkat okozhat bizonyos esetekben tagjainknak.

Ezuttal különösen a balesetknél köve-tendő eljárásra hívjuk fel tisztelt tagjaink figyelmét. *Minden balesetet megtörténte után 24 óra alatt okvetlenül be kell jelenteni.*

Kiszámíthatatlan károk következhetnek ennek elmulasztásából, mert a biztosító társulatok semmiféle elkésett bejelentést nem fogadnak el. Ha tehát valaki balesetét bármi okból elkésve jelenti be, megtörténhetik az a borzasztó csa-pás, hogy a balesete következtében kiteve a legnagyobb szükségnek, elesik az őt megillető kártalanítástól. Hogy mily borzasztó az, külö-nösen családos embernél, aki balesete követ-keztében munka nélkül van, azt nem kell tagjainknak bővebben magyarázni.

Felkérjük tehát tagjainkat saját érdekük-ben, hogy minden balesetet azonnal, a baleset megtörténte után, hozzánk bejelentsenek.

Segélyezések kimutatása.

Halálsegély.

Tagkönyv szám	Név, foglalkozás, lakás	Milyen ezimen ?	Összeg
			korona
502	Kropf Emil, máv. előmunkás, Zemir	neje halála után	300
585	Csehszombaty István, lakatos, Köpesd	» » »	300
1384	Nagy Imre, p.-őr, Hidas-Németi	» » »	300
944	Nehuta Gusztáv, vonatmálházó, N.-Becserek	» » »	300
1031	Galba Mátyás, máv. szivattyúőr, Lipótvár	» » »	300

Betegsegély.

Tagkönyv szám	Név, foglalkozás, lakás	Betegsegélyt élvezett		
		tól	ig	összeg
820	Müller Adolf, máv. kocsilakatos, Péczel	V/28	VI/12	20 kor.
1291	Hegyi Endre, mozd.-felvigyázó, Kis-Czell	V/28	VI/12	20 »
571	Stetic József, máv. esztergályos, Fiume	V/28	VI/19	30 »
1574	Rozner Jakab, máv. munkás, Verőcze	V/28	VI/11	20 »
1000	Kanyicska Boldizsár, váltóór, Budapest	VI/10	VII/7	40 »
820	Müller Adolf, máv. lakatos, Péczel	VI/13	VII/9	40 »
570	Wiesner Adolf, máv. szertárvezető, Fiume	V/29	VII/5	50 »
645	Török János, pályáőr, Uj-Arad	V/29	VII/9	60 »
1843	Szücs Gábor, máv. fűtő, Budapest	V/29	VII/9	60 »
1574	Rozner Jakab, máv. munkás, Verőcze	VI/12	VII/9	40 »
408	Seres Henrik, máv. raktárnok, Kassa	V/28	VII/9	60 »
1102	Rácz Dénes, főkalauz, Segesvár	VI/28	VII/19	30 »
1291	Hegyi Endre, mozd.-felvigyázó, Kis-Czell	VI/13	VII/9	40 »
570	Wiesner Adolf, szertárvezető, Fiume	VII/5	VII/9	10 »

Balesetsegély.

Tagkönyv szám	Név, foglalkozás, lakás	Baleset minősége	Összeg
			korona
1595	Bloch Albert, lakatos, Budapest	jobbkez mutató ujj sérülés	80
958	Choldin Illés, máv. előmunkás, Csákovár	bal láb térden alul elvesztése	1000
108	Mikulčik István, máv. fűtő, Rákos	bal kar elvesztése	1000
1071	Basiszta Pál, lakatos, Kassa	balkéz gyűrűs ujj sérülése	40
1005	Czifrik András, kőműves, Selyp	balkéz mutatós ujj sérülése	80
2122	Dabi József, kocsitisztító, Budapest	halál	100
1340	Feldhofer Luka, pályamunkás, Kostajnicza	jobbkez sérülés	200
97	Jóvér Mihály, Rákos	balkéz középujj merevsége	80
1506	Harmos Péter, Pásztó	lábtörés	400
1265	Klein Henrik, kocsitisztító, Budapest	négy lábujj elvesztése	208
3261	Németh Béla, lakatos, Budapest	jobb szem sérülése	500
1924	Szalay János, gépkovács, Budapest	balk. mut. ujj két ízének elv.	160
3743	Horváth János, kocsirendező, Szombathely	halál	2000
2069	Agárdy István, vasuti munkás, Ujpest, az ügyének végleges lebonyolításáig 104 kor. előleg.		

Az iharosberényi boszorkány.

Szentmártoni Darnay Kálmán, a kitűnő arkeológus Sümeghről ezt az érdekes boszorkány-históriát ismerteti, melynek anyagát a tizenhetedik században Somogy-vármegyében lefolyt boszorkány-pőr aktáiból vette:

Anno 1739-ben nevezetes pöre volt Somogy-vármegyének. Búbajos boszorkányt égettek el nagy gaudiumára a népnek, mely sok veszedelmét kereste a máglyára hurczolt vén asszonyszemélyen. Ez a boszorka Molnár Jutka volt, Salamon Mihálynak, Hagymássy Kristóf kuruczkapitány vitéz tizedesének az özvegye, ki még helyre menyecskekorban ráadta a fejét az ördöggel való czimborálására. Ő maga legalább így hitte és hirdette, s e hitét vallotta utolsó lehelletéig. A faluban kis házikóban lakott, amely uráról maradt rá. Ott üzte a kuruzslást, elhajtotta a hideglelést és kidögönyözte az emberből a derékfájást. Még ahhoz is értett, hogyan kell szenes vízzel helyre hozni a pólyás gyereket, ha valaki a babona szerint megverte szemmel az ártatlan jószágot. Szerelmi varázssitalért legény,

leány megkereste és kedvelték volna is, ha nem hirdette volna folyton ördöngösségét s nem akart volna ilyen réven parancsolni a falu népének. Ez a nagy uraskodása szegte azonban egyszer a nyakát az összetöpörödött boszorkának. Kónyi Mihály, a falu legderekabb legénye, kézfogót tartott Varga Erzszi hajadonnal. Másnap a mátkapár a kertben munkálkodott, amikor megáll a kerítés előtt a boszorka:

— No, Kónyi Miska, gyere el holnap, aztán vágd föl a tüzelőfámat!

A vőlegénynek nem volt inyére a rendelgetés, s kiharancsolta Jutka anyót a kertből. A boszorka szitkozódva távozott s mankójával fenyegette meg a legényt. Harmadnap aztán megtörtént a mirakulum; Kónyi Mihályt megfogta a boszorkány átka. Fogyni kezdett, sápadt lett és ágyba esett a nagy gyöngeségtől. A helység birájának is fülébe jutott a dolog és hivatta Molnár Jutkát. A boszorkány gyógyitgatta is a legényt, de hiába volt minden, csakhamar elpusztult a szálas legény, még mielőtt beköthette volna a fejét a szegény Varga Erzsébetnek. Molnár Jutkát vason vitték Tapsonyba, ahol

börtönbe vetették, azután a kaposvári törvényszék elé vitték, ahol máglyára ítélték. 1739. augusztus 23-án olvasta föl Martony István, a vármegye viczebirája az ítéletet, mely szerint Molnár Jutka magának bőven érdemelt büntetéséül, másoknak pedig rettentő példájára, a hóhér által megcsigáztassék és elevenen elégettessék. Másnap hajtották végre az ítéletet. A megátalkodott boszorkány félretaszította lelki vigasztalóját s kihívó hangon szólt a sokasághoz:

— Szívesen halok meg, hogy egyesüljek czimborámmal, az ördöggel!

A nép dühében majd széttépte az elítéltet, de a bakó megkötöztette, megcsigáztatta, azután máglyára dobta Molnár Jutkát. A gonosz, amíg élet volt benne, vadul átkozódott. A nagy bünesetről tanuskodó pörcsömöt most a sümeghi muzeumban őrzi Darnay Kálmán. A fölírása: »Inquisito contra Juditham Molnár Magiam«. Az iratok világot vetnek a tizenhét század babonás hiedelmeire s a törvénykezésre, amely paragrafusaival elismerte az ördöggel czimboráló boszorkányok létezését.

Jókai Mór a feleségéhez.

Házasságának első évfordulóján Jókai Mór magához méltó ajándékot adott nejének. Poéta létére verset írt hozzá, bensőséggel teljes, megkapó költeményt, melyet itt közlünk olvasóinkkal:

Évfordulón.

— 1900. szeptember 16. —

Asszonyom, édesem, ma éppen egy éve,
Hogy kezünket tettük egymásnak kezébe.

Egy hosszú esztendő telt el közöttünk szépen,
Életet találva egymás szerelmében.

Ugy-e nem bántad meg azt, hogy hozzám jöttél?
Nem riasztott vissza az a hetvenöt tél?

Felolvastotta azt a te husz tavaszod,
Pedig az irigység de jól behavazott!

Ránk zudíták a guny minden darázsraját
Mérgezett nyilaknak gyilkoló záporát.

Nem ejtett sebeket mi rajtunk a fulánk,
Egymást védelmezve, egymásra borulánk.

Mi nekem fájt volna, azt te háritád el,
S mi téged bánthatna, azt meg én fogám fel.

Csak annál szorosabb lett a mi büvükörünk,
Amit hűségünkben vontunk magunk körül.

Te védtél engemet, én védtelek téged. —
(Ha a napban lakunk, ott a tűz nem éget.)

Feláldoztad értem fényes életpályád:
A művészi Olymp dicsőséges táját.

És ha én cserében odadobtam volna
Az egész világot, azért ki vádolna?

De nem dobtam oda; csak megosztám véled,
Hol halálom jóslák, kezdődött új élet.

Bejártunk egymással sok boldog országot,
Találtunk üdvözlő fényes társaságot.

Láttunk dicsőséget — álomnak merészet,
Mit ember elérhet — abban is volt részed.

S egyet tanultunk meg a sok boldog honban:
Az igaz boldogság mégis csak otthon van.

Nagyon nagy a világ, nagyon szűk a háztáj.
Te megszeretted »ezt« — »amarra« nem vágytál.

Nem gondoltál gyönyörösábitó világgal,
Csak azzal, hogy ezt itt megtöltsd boldogsággal.

Teremtőmmé lettél, ujjá varázsoltál:
Hideg tüzhelyemből lett lángoló oltár.

Egy külön világot alkottál lakásul,
Amit nem találni kerek földön máshol.

S én nem élek ottan embergyűlöletben:
Munkához, örömhöz, mindenhez van kedvem.

Itt csak a hit, remény és szeretet örök,
Minden jót szerettek, senkit nem gyűlölök.

Egy boldog esztendő fordult meg az égen:
Örültem élteteknek, mint valaha régen.

Míg mások a nagyok kegyeit vadászsák,
Népkégyért aknáik egymás alá ássák,

Míg mások kincsekért, rangért oltároznak,
Szívet, érzelmeiket áldozatul hoznak,

Nekem csak egy vágyam, egy imádságom van,
Az jön az ajkamra ébren és álmomban:

Nekem né hozzanak kincset a koboldok:

— Az enyém itthon van: csak te, te légy boldog!

A mária-gyüdi Boldogasszony képe.

Régi, híres bucsujárárhely a baranyamegyei *Mária-Gyüd*; a napokban is a bucsujárók óriási menete vonult oda Pécs városából. Egy régi munka, a »Boldogságos Szűz Mária kegyelemképeit röviden leíró könyv« a bucsujárárhely történetét így mondja el:

A siklói klostromban lakozó Szent Ferenc szerzetesei, Szent László királytól nevezett provinciához tartozók, gondját viselik a gyüdi templomnak és az abban tiszteltetett, országszerte híres sz. képnek. E hely már II. Geyza (Győző) király idejében, Krisztus urunk születése után 1148. évtől fogva dicsértetik az ősi krónikában, mint Isten malasztinak választott osztohelye. Volt ott egy kis kápolna és abban a magyarok Nagyasszonyának Máriának fából csinált képe nagy ájtatossággal tiszteltetett, úgy hogy nemcsak Magyarországon, hanem a közel levő Tót- és Bosnyákország lakosai is látogatták ezen helyet, még a mohácsi veszedelem után is, 1543-ig, mikor más vallásfelekezetűek elfoglalták e helyet, a kápolnát pedig romladoxni hagyták. Ebből, ami eddig mondatott, s ami majd későbbben elő fog adatni, könnyen meg lehet érteni néhai herczeg Eszterás (Eszterházy) Pál rövid állítását. Ezek az ő szavai:

»Mennyei korona CLXXVI. sz. a. 146. 1. Siklói Boldogasszony képe Magyarországon. Siklóson is építettett Geyza király egy klostromot, melynek temploma a bold. Szűz tiszteletére csináltatott, hol noha sok csudákkal áldotta Isten a hív keresztényeket; de a pogány ellenség dühössége azt is lerontotta, úgy hogy éppenséggel elpusztult.«

Eddig herczeg-nádor Eszterás Pál 1689-ik évben a török eltávoztása után ismét a katolikusok kezére jutott. A Rákóczy Ferenc zenebonája alatt attól félvén a katolikusok, nehogy a sz. kép idegen kézbe essék, Benuám nevű uradalmi főtiszt e képet az eszéki barátok gondviselésére bizta, akik kapisztráni Sz. Jánostól neveztetnek, hol a régi szobor-kép most is tiszteltetik a templomban; mert a szatmár-németi-i békekötés után sem akarta az eszéki buzgó nép visszaadni e képet, úgy hogy a római szent törvényszékre idéztetvén a per, a végzés az lett, hogy a gyüdi kép Eszéken maradjon; Mária-Gyüdre pedig más képet szerezzen a pécsi püspök. Így is lett; miután amaz országszerte nevezetes ájtatosságu pécsi püspök, Rudnay Mátyás, egy, az előbbihez hasonló más képet állíttatott fel a mária-gyüdi oltárra, mely meglevén, az ájtatos hivek mindenünnen folyvást sereglettek ide, és a mennyei adományok még nagyobb számmal osztattak az ide gyülekező hivekre,

mivel e helyet látszott magának régtől fogva kijelölni a könyörülő Isten. Így tehát mintegy kénytelenített a helybeli uradalom nemcsak a templomot, hanem a mellette levő klastromot is meghosszabbítani. Történt ez 1739-dik évtől kezdve 1742-ig, többnyire néhai nagyhirű gróf Batthyán Károly adakozásából. Majd 20 ölnyi hosszú a mostani templom, széle pedig 10 ölnyi, hét oltárral, két toronnyal, hat haranggal, 16 változásu orgonával ékes. Templom napja Sárlos Boldogasszony ünnepén tartatik; de nemcsak ez alkalommal, hanem a bold. Szűz más ünnepein is számtalan zarándokok látogatják e kegyelmek helyét, itt végezvén ájtatosságukat, itt hagyták azon isteni malasztok bizonyító jeleit, melyeket mainapiglan tápasztálnak az itt ájtatoskodó hivek az itteni malaszt anyjától. Elöttem van egy hiteles mása azon törvényes egyházi nyomozásnak, mely 1757-dik év december 4-én történt, és melyből kitetszik, hogy e hely nem ok nélkül tartatik és neveztetik csudatevő szent helynek; melyért tehát áldassék örökké a Mindenható s annak szent anyja a szeplőtelen Szűz Mária!

REGÉNY-ESARNOK.

A lelencz.

— Irta: Gara József. — (Folyt.)

XVIII. FEJEZET.

Gyógyszerek.

A grófnénak is nagyon rossz éjszakája volt.

Ő reá nézve is valóságos megváltás volt a reggel. Már hat órakor felkelt és kiment a ház tövében elterülő árnyas kertbe sétálni. Amint az ezredes ezt észre vette, ő is kisietett a kertbe. A mint összetalálkoztak, elég volt egymás szemébe tekinteni és már mindegyikük megértette a másik gondolatát.

— Még csak ez hiányzott — szólt a grófné a kétségbeesés hangján.

— Ez bizony újabb nagy megpróbáltatás lesz — felelé aggodalomteljesen az ezredes.

— Nem megpróbáltatás, az kész katasztrófa. A szerelem csinálja mindenkor a legborzasztóbb drámákat.

— Még talán nem késő — szólt a remény egy halvány sugarától megkapatva az ezredes.

— Talán, de csak talán — mondá elcsüggedten a grófné, akin rendkívül meglátszottak a most átélt napok eseményei.

— El kell őket egymástól választani, még pedig oly gyorsan, ahogy csak lehet — tanácsolta Krasznay.

— Ugy van. De miként?

— Tivadar leteszi a tiszti rangot és hazamegy.

— De mikor? Mert itt vesztegetni való idő nincs. Minden óra jobban összefüzi a fiatalokat.

— Ez természetes. Tehát Tivadar elutazik a grófnéval.

— Ez mind jól van. De van egy nagy nehézség még, ami leküzdhetlen lesz — mondá a grófné eltűnődve.

— És az?

— Hogy ki fogja visszartani tudni Tivadart,

ha el akar ide jönni látogatóba? Vagyona, ideje, függetlensége mind lehetővé teszi, hogy ő folyton uton legyen erre!

— Arra nekem lesz gondom.

— Ez megnyugtat. Mi ma délben utazunk.

Az ezredes megindultan nézett maga elé.

— Akkor hát bucsuzunk is kell — mondá elfojtott hangoon.

A grófné érezte a jelenet kínos hatását, nem felelt.

— És ugy bucsuzunk, hogy nem látjuk egymást talán viszont soha — szólt mindjobban elboruló arczczal Krasznay.

— Én már erre a találkozásra sem számítottam — mondá a grófné elfogódott hangon.

Az ezredes pedig folytatta:

— A grófné legalább ismeri az én családi világomat. Én azonban nem ismerem az öné. Nem ismerem azt az embert, aki visszaadta az általam elrabolt boldogságát; nem ismerem azt az embert, aki nevet adott az én névtelen gyermekemnek.

A grófné elmerengve felelé:

— Az én édes, jó férjem. Azzal nem is fog ön találkozni az életben.

— Miért?

— Mert én nem akarom.

— Mi különös oka lehet rá?

— Nem különös, nagyon egyszerű.

— És az?

— Nem akarom, hogy ismerje azt az embert, aki egyszer engem annyira . . . ismert.

XIX. FEJEZET.

Váratlan találkozás.

E perczben, midőn ép egy fordulóhoz értek, a grófné hirtelen megállt s a kert ajtaja felé tekintett.

— Szent Isten! — kiáltott fel.

— Mi az?

— Ott jön.

— Igen, ott egy ur jön.

— A férjem.

És ezzel a grófné futva eléje sietett. Szeretettel ölelték át egymást s azután a gróf szemrehányólag szólt:

— Ilyen aggodalomban hagyni engem.

— Hát nem kaptad meg a sürgőnyt?

— Nem.

— De hát hogyan jutott eszedbe utánam jönni?

— Már nem tudtam nyugodni, nagyon aggódtam miattad.

— Köszönöm.

Az ezredes ezalatt tovább sétált s még beljebb ment a kertbe.

— Nos tehát, mi van Tivadarral?

— Semmi baja. A párbajt szerencsésen megakadályoztam.

— Ha jól látom, az ezredessel sétáltál?

— Az ő családjának vendége vagyok.

— Szép tőlük. De csak nem ő az az ezredes kivel Tivadarnak meg kellett volna verekednie.

— De éppen ő az, Krasznay Kálmán.

— Csodálatos.

— Már pedig ugy van. Majd elbeszélem hosszan, miként állt el az ezredes a párbajtól. Most talán bemutatlak neki.

— Mindenesetre.

E közben odaértek az ezredeshez.

A grófné nem kis elfogódással szólt:

— Ezredes ur, bemutatom a férjem, Kerényi Kálmán gróf.

— Van szerencsém — mondá tiszteletteljesen az ezredes. — Én Krasznay Kálmán vagyok.

Ezzel az urak kezét fogtak.

— Nagyon örülök, hogy megismerhettem a gróf urat, miután a grófné van szerencsém ismerni.

— Csak tudnád, mennyire! — gondolá magában a grófné és egyetlen tekintetével megértette az ezredessel, hogy a legszigorubb titoktartást kéri.

— Nagy aggodalmak hozták ide a feleségemet, szólt Kerényi.

— És újabb aggodalmak a gróf urat.

— Nem tagadom.

— Mindenesetre, — mondá az ezredes — csak feltétlenül szerető szívére vall

— Mindketten nagyon szeretjük Tivadart, — szólt a gróf. De hát lehet-e csodálni, midőn egyetlen gyermekünk.

Az ezredes látható izgatottsággal kémlelte a grófnét.

A gróf pedig folytató:

— Egy apának nem is lehet nagyobb büszkesége, mint a fia. Az én büszkeségem a Tivadar fiam.

A grófné kinosan érezte magát.

Teljesen felfogta a helyzet nevetséges voltát.

Szánalommal tekintett férjére, a ki most neki azzal akar kedveskedni, hogy Tivadart mint szeretett fiát, mint büszkeségét emlegeti.

Ha tudná, kinek beszéli ezeket a hamis érzéseket!

Látta a grófné az ezredes arcán, hogy van azon valami a gunyból.

Látta, hogy ajkai rángatóztak és szeretné mondani:

— Te szerencsétlen jó ember, nekem hazudol! Hiszen a te fiad az én fiam!

Nagyon bántotta, hogy férje ilyen nevetséges helyzetben van.

Ezzel bementek a lakásba, a hol mindannyiok ámulására ott volt Tivadar és segített Valériának.

Midőn anyja és az ezredes társaságában a grófot is megpillantotta, csodálkozva kiáltott fel:

— Atyám, hát te is itt vagy?!

— Itt bizony. De hát te az asztalkendőket állítod glédába?

Tivadar arcát pir futotta el, azután nem kis zavarral felelé:

— A kisasszonynak segédkezem.

— A gróf udvariasan meghajolt Valéria előtt és ennyit mondott:

— Azon egy cseppet sem csodálkozom.

A kis Valéria pedig dobogó szívvvel mondá magában:

— Milyen szép, kedves, udvarias ember ez a Tivadar papája.

Ekkorra előjött az ezredesné és megkezdődtek a bemutatások.

A társalgás igen élénk volt, de e közben a gróf le nem vette tekintetét a fiatalokról.

Délután bucsuzásra került a sor, mert megállapodásukhoz képest a kora délután induló vonattal elutazandók voltak a grófék.

A grófné már közölte is Tivadarral, hogy ő is velük jön.

Tivadar ellenvetéseket tett, de a midőn az

ezredes is tudatta vele, hogy elmehet minden akadály nélkül, látta, hogy itt maradnia lehetetlen.

Az, hogy oly gyorsan el kell utaznia, teljesen lehangolta.

— Vajjon miért távolitanak el engem ily gyorsan ettől a háztól? — tünődött magában Tivadar.

Még Krasznay is csak úgy tol ki a házból, már az ideiglenes engedélyt is megadta. Vajjon miért?

Eljött az indulás ideje.

A grófné, a gróf és Tivadar meleg bucsu után elváltak, elutaztak.

Az ezredes, a mikor Tivadartól elbucsuzott, nem tudta visszafojtani könnyeit, két csepp végigördült arcán.

— Isten vele, fiatal ember. Öné a jövő, legyen boldog.

— Csodálatos, gondolá magában Tivadar. Még meg is sirat. Hát akkor miért úz el?

Maga Kerényi gróf is felette csodálkozott az ezredes mély megindultságán.

Egész szolgálati ideje alatt üldözte Tivadart, most meg siratja.

Különös egy ember.

A fiatalok bucsuját nem hallotta senki. Nem is állt az sokból, csak ennyiből:

— A viszontlátásig.

— A viszontlátásig.

De az úgy volt mondva és oly tekintettel volt kísérve, a miből mindketten meggyőződhetek a felől, hogy a viszontlátás meglesz, hogy annak meg kell lennie. A midőn azután elrobogott a grófékat vivő kocsis, Valéria sirva borult anyja kebelére.

Az ezredes szívét majd széttépte a fájdalom, látva gyermeke könnyeit és tudva, hogy azokat nem lehet letörölni, csak fokozni a végletekig.

Csak az ezredesné mosolygott szeretettel, boldogan, s a mint a leánya szobájába vonult, kezét összecsapdosva futott férjéhez, így szólván:

— Apuskám, apuskám, a mi leányunk szerelmes. Hála Isten, hogy ezt megérhettük mindketten.

És az ezredesnek torkát összeszorította a fájdalom és nem bírta kimondani:

— Hála Isten! . . .

(Vége következik.)

VEGYES KÖZLEMÉNYEK.

Bizalmi férfaink folytatólagos jegyzéke.

Kotsis áll. előjáró, Számos. *Tatarik* Mihály kereskedő, Mező-Kövesd.

Fatmata királyné, Agujbu néger király felesége, Párisban a férje engedelmevel megtette azt, hogy fátyol nélkül lefotografáltatta magát. Nagy engedmény ez, melyet a fekete felség az európai civilizációnak tett. A királyné határozott szépség — szudáni felfogás szerint. — Mektár trónörökös, aki jelenleg 12 éves, jól beszél francziául és tolmácsként is működik szülei segítségére.

Az olasz király kalandja. Az olasz lapok adják hírét az olasz király egy mulatságos kis kalandjának. Ő felsége a minap este sétálni óhajtott Nápolyban s csupán szárnysegéde kíséretében hagyta el a palotát. Az utcán bérkocsiba szállt. A kocsis,

sejtelve sem lévén, hogy kit visz, bizalmaskodni kezdett a pasasérjaival. Persze, panaszkodott. Szidta az új tramvét, hogy azóta a bérkocsisnak semmi keresete s épen e végett a bérkocsisok panaszra készülnek az új királyhoz.

A felség megkérdezte tőle, mi a véleménye az új királyról?

— Az új!? szolt a kocsis és vállat vont. Hát a régít legalább ismerte már az ember. Annyi szent, hogy jó ember volt, nagyon is jó, épen ez okozta a vesztét. A fia bezzeg nem olya természetű! Aszondják, félti a bőrét, meg különben sem valami kényelmes természetű.

A király mosolygott s visszahajtatott a palotába. A palota előtt megállt velük a kocsis.

— Hajtson csak be!

— De az órség! Nem úgy megy az!

— No csak hajtson, hátha beeresztenek bennünket!

Jó! gondolta a kocsis. . . Az órség tiszteleg, riad a kürtész s a szárnységéd tiz lirát nyom a kocsis markába.

— Csak nem a király!?

— De biz' az.

Erre a kocsis megostorozza lovát s eszeveszettegen vágatott ki a palotából, nehogy becsukassa az új király. A király mosolygva intett az órségnek, hogy bocsássák ki szabadon.

A legmagasabb ház. New-Yorkban, a 33-ik utca és Broadway szögletén most olyan lakóházat építenek, mely valószínűleg a legmagasabb lesz a földkereken. Harmincz emelete lesz és száz méter magasságba fog fölnyulni. Az épület tizenkét millió koronába fog kerülni.

A leghosszabb mozgófénykép. A londoni Westminster-akváriumban mutogatják mostanában a leghosszabb kinematografiai szalagot, amelyen egy boxoló-verseny látható pillanatnyi fotografiákban. A szalag hossza nyolczadfél angol mértföld és kétszáz-tizenhatezer kép van rajta. Az eredeti fölvetel költségei harmincezer koronát tettek. Négy kamara volt működésben s négyszáz ivlámpa nyolczszázezer gyertyafényerősséggel világította meg a jelenetet.

A legnagyobb pályaudvar. A világ legnagyobb pályaudvarának mondják az új Southern Terminal Station-t Bostonban, amelyet a múlt évben adták át a forgalomnak. A pályaudvar vonatesarnokában 30 sínpar van a távolsági forgalom részére, míg a helyi forgalom lebonyolítására való sinek a csarnok alatt 17 lábnyi mélységben vannak lerakva. Alul négy perron van, amelyekről lépcsők vezetnek fel a csarnokba, hol 28 perron áll az utazó közönség rendelkezésére. A vonatesarnok hossza 602 láb, szélessége 570 láb. Az állomáson naponként 737 vonat

indul el és érkezik; ezek közül 65 egyetlen egy órában indul, délután 5 óra 15 perc és 5 óra 17 perc között, tehát két percnyi időköz alatt hat vonat indul el és három érkezik.

Amerikai bőkezűség. A párisi nemzetközi kiállítás megtekintésére néhány héttel ezelőtt egy amerikai család érkezett Párisba és egy Vendôme-téri szállóba ment, amelynek egy egész emeletét kibérelték napi 2000 frankért. Még a kiállítás okozta óriási idegenforgalomban is feltűnik Párisban ez az amerikai család óriási költsékesével. Megesett

legutóbb, hogy a család egyik tagjának kedve támadt az »Aiglon« megtekintésére, melyben Sarah Bernhard játszsza a főszerepet. A színház pénztáránál valamennyi jegy elkelt és a legnagyobb utánjárás mellett sem lehetett páholyjegyet kapni. A család titkárnak ekkor merész gondolata támadt: minden bevezetés nélkül belépett egy első emeleti páholyba és ezerfrankos bankjegyet ajánlott fel a bennülő urnak a páholyjegy ellenében. Az illető ur kedélyesen fogta fel a dolgot, átvette az ezer frankot és átadta a páholyt.

— Olcsóbban is eladhattam volna, — jegyezte meg végül — hisz ugyanis szabadjegy volt.

Kincs az osztrigában.

Bostonban Mr. Allan elment a feleségével a czirkuszba, onnan pedig egy vendéglőbe, hogy még egy adag clams-t (osztriga) felszűrösköljenek. Hát egyszer csak az egyik kagylóban egy egész vagyont talált, egy két grammos remek gyöngyöt. Elment a kincsesel egy ékszerészhez, aki szó nélkül tizen-nyolcezer dollárt fizetett ki érte. Azóta Bostonban egyebet sem tesznek az emberek, mint clamst esznek.

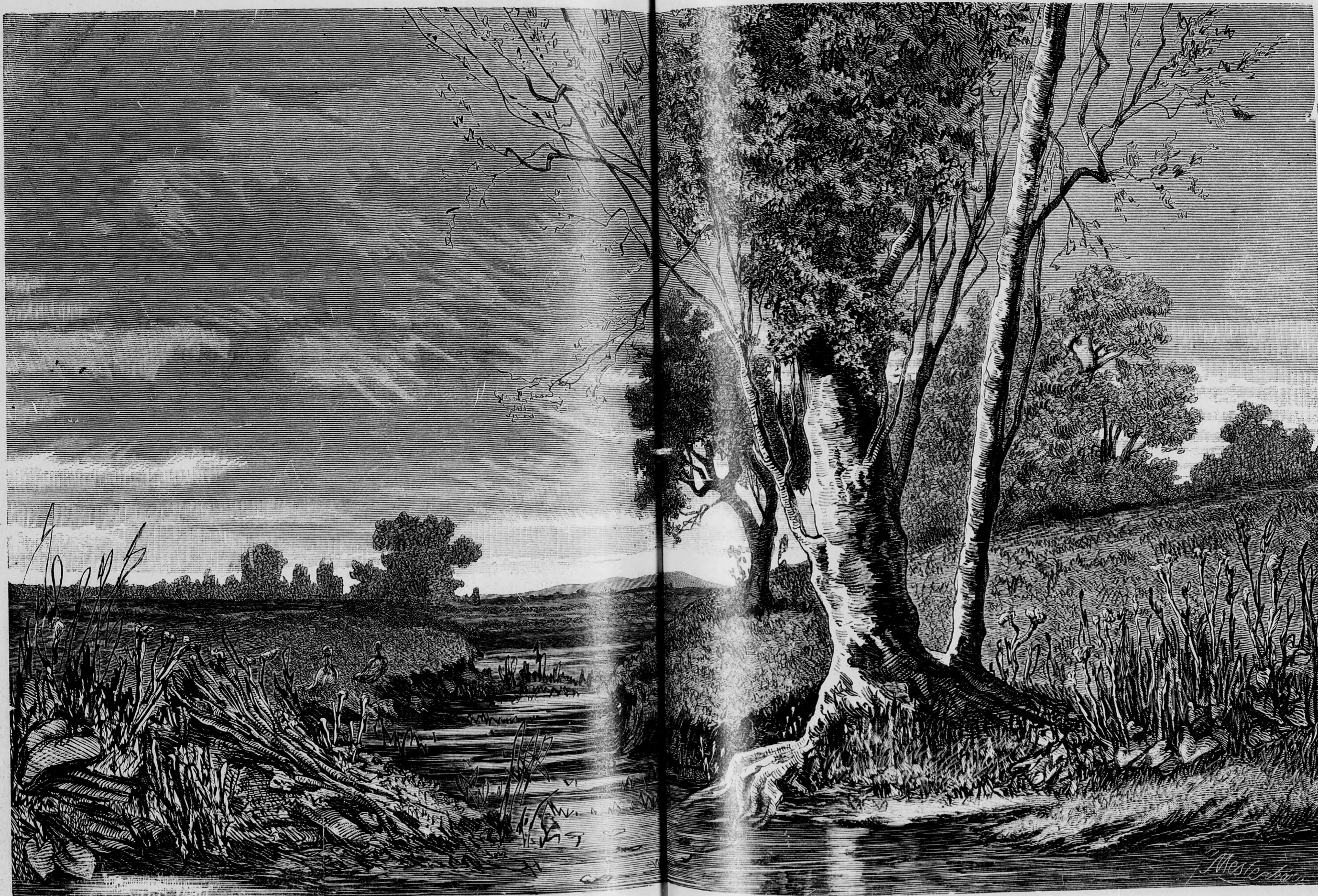
Hogyan nő a köröm.

Az ember körme sokkal gyorsabban nő nyáron, mint télen. Leggyorsabban a középső ujj, leglassabban pedig a hüvelykujj körme nő. A növekedés hetenkint átlag 0.79 milliméter, ami egy éven át többet tesz négy centiméternél, ugy hogy a hetvenesztendő ember 2.88 méter hosszú szaruanyagot növeszt egész életében az ujjain.

Az óriás-rák. Egy óriás-rákot fogtak az Indiai Óceánban. Csak az ollói két méteresek! Etvágya dermesztő. Midőn partra vonták a halászok, egy nagy medenczébe tették, melyben vagy kétszáz kis rák mászkált; nem telt belé két óra, az öreg mind fölfalva apróbb rokonait. De akkor ámultak még csak el a halászok, midőn bealkonyodván, ragyogni kezdett a medencze. Villó fehér fény áradt az óriás-rák testéből.

Az előkelő tolvaj.

Vagy három hónapja Párisban egy általánosan ismert grófnő a világváros egyik első szabójánál ruhát próbált, miközben 12 000

A folyó partján.

frank értékű gyűrűit és karpereczét kis kézitáskájába tette, melyet egy asztalkára helyezett. Mikor egy óra múltán hazaért, észrevette, hogy a táskát a szabónál felejtette a Rue de la Paix-n. Gyorsan visszament a szabóhoz, de a táskát addigra ellopták. A rendőrség eredménytelenül nyomozta a tolvajt. Péchard rendőzbiztos már csaknem elfelejtette a dolgot. A napokban fölkereste egy ismert lelkész a rendőrbiztos s annak meglepetésére átadta a grófnő ékszereit.

— Egy bűnbánó bűnös asszony megbizott engem — mondotta a lelkész, — hogy ezt a táskát az ön közvetítésével juttassam el tulajdonosához.

— Kitől kapta az ékszereket, abbé ur? kérdezte a biztos.

— A gyónás szentsége megtiltja, hogy felvilágosítsam erről, felelt az abbé, csak annyit mondhatok, hogy az a hölgy a legelőkelőbb társaságba való. Tegnap este a sekrestyébe jött, lábamhoz borult és zokogva ezt mondotta: Mentsen meg, mert különben megölöm magamat. Ékszert loptam, noha nekem szebb ékszerem van. Nem tudom, miért loptam. A táska, melyben az ékszer volt, az asztalon hevert. Senki sem ügyelt rája. Gépiesen feléje nyultam és eltávoztam. Sohasem viseltem a lopott ékszert. Meg sem néztem. De ama végzetes nap óta, melyen lelkiismeretemet ily gyalázatos tettel megterheltem, átok van a házamon. Három csapással látogatott meg az Isten. Megvert az Isten! Oldozzon fel, különben nem élhetek tovább!

Többet nem akart elárulni az abbé. A rendőrbiztos azonnal a grófnőhöz ment és átadta neki az ékszert. Ha a grófnő akarja, könnyen kinyomoztathatja a tolvajt, mert a Rue de la Paix-beli szabó ismeri előkelő megrendelőit.

Drága műbiralat. Loubet elnökről a párisi festők tudják, hogy nem nagy barátja a képeknek, sőt ideges lesz, valahányszor végig kell járnia a tárlatot. Állásánál fogva mindamellett elég gyakran kell mutatkoznia a párisi műcsarnokban, mert nélküle sem képkiállítás megnyitni, sem bezárni nem lehet. Ezt a kötelességet tartja Loubet a legterhebbnek valamennyi funkciója között s ebből nem is csinál titkot, mint ezt a következő eset is mutatja.

Loubet elnököt végigkalauzolták a Salon des refusés, a visszautasított képek kiállításán, melyet ő nyitott meg. Amint egy kép elé ért (a háromszázadik lehetett, amelyet megnézett), türelmetlenül fakadt ki:

— Ugyan kérem, hogy lehetett ilyen otromba mázolás kiállítani?

A kiállítás igazgatója elpirult és halkán oda-sugta Loubetnek:

— Elnök ur, miért oly kegyetlen? A kép festője itt áll ön mellett.

Az elnök érezte, hogy elszólta magát s fel-támadt benne a finom, udvarias franczia.

— Ki festette ezt a képet? — kérdezte a képtárigazgatót, mintha nem hallotta volna az oda-sugott figyelmeztetést.

— Ez a kolléga.

És a festőt bemutatták az elnöknek.

— Megbocsásson a kemény kritikáért — szolt hozzá Loubet. Én gascognei ember vagyok, nálunk pedig az a szokás, hogy ha az ember meg akar venni valamit, azon kezd, hogy ócsárolja a dolgot. Különben, hogy adja a képet?

A festő tudta, hogy az elnök csak jóvá akarja

tenni a sértést. Azért elhatározta, hogy az ütésre ütéssel felel.

— Hogy adom a képet?

— Igen.

— Huszezer frank.

Az elnök nagyot néz.

— Huszezer frank? Hiszen az van irva a képre: Ára tizezer frank.

A piktor mosolygott:

— Igen ám, elnök ur, de én normandiai születésű vagyok. Nálunk meg az a szokás, hogy az ember olcsóbban kínál valamit, mint amennyiért adja. . . .

Loubet érezte, hogy ez csak szerény viszonzás az ő gorombaságára és nehéz szívvel bár, de mégis csak kifizettette a képet titkárjával.

A halálbüntetés Magyarországon. Az »Uj Magyar Szemle« legújabb számában dr. Balás Elemérnek a halálbüntetésről szóló tanulmányát közli, hogy a halálbüntetést nálunk is törörlék el. Érdekes statisztikai adatokkal bizonyítja, hogy jogfejlődésünk iránya is emellett szól.

Ez adatok szerint az 1881-től 1898. végéig terjedő tizennyolcz év alatt a Magyarország területén (ide nem értve Horvát-Szlavonországot) a törvényszékek által ítéletileg megállapított gyilkosságoknak s az ezek közül halálbüntetéssel sújtott eseteknek számadatai a következők:

Évszám	Gyilkossági esetek száma	Halálítéletek száma
1881	100	20
1882	55	11
1883	87	25
1884	99	16
1885	100	24
1886	140	20
1887	124	24
1888	105	9
1889	88	14
1890	110	11
1891	80	5
1892	73	6
1893	52	7
1894	76	3
1895	92	12
1896	81	5
1897	94	4
1898	92	7

Tehát a törvényszéki gyakorlat évről-évre folytonosan kisebb mértékben él a halálbüntetés alkalmazásával. Míg 1881-ben a gyilkosságok 20 százaléka mértek ki a törvényszékek halálbüntetést: 1898-ban ezt az eseteknek már csak 7.05%-ában tették. Érdekesek a Kuria gyakorlatának számadatai, melyek az utolsó tizennégy évre kiterjedőleg a következők: A Kuria 1886-ban 10 halálos ítéletet, 1887-ben 8, 1888-ban 1, 1889-ben 1, 1890-ben 7, 1891-ben 3, 1892-ben 1, 1893-ban 1, 1894-ben 1, 1895-ben —, 1896-ban —, 1897-ben —, 1898-ban —, 1899-ben — halálos ítéletet erősített meg. Legfelsőbb bíróságunk eszerint, az 1886-ik, az 1887-ik, az 1890-ik s az 1891-ik évek magasabb számait tekintve, 1894-ig évente csak egy-egy esetben, 1894. óta pedig egyetlen egy esetben se erősítette meg az utolsó bíróságok halálos ítéleteit. Ugy hogy a jogerősség kérdését véve alapul, azt kell megállapítanunk, hogy Magyarországon a halálbüntetést már hat esztendő óta nem alkalmazzák.

Bur szavak. Amikor Nooitgedachtnál a burok szabadon bocsájtották az angol foglyokat, Viljoen bur parancsnok így szólt az angolokhoz:

— Mindnyájan szabadok vagytok; néhány embert adok mellétek, hogy megmutassák az utat a ti vidéktekig. Meg vagyok róla győződve, hogy utközben nem fogtok kicsapongani és meg fogjátok kimélni a magántulajdont, mert tudom, hogy a királynő katonái vagytok és meg lehet bennetek bizni. Remélem, hogy legközelebb, ha találkozni fogunk, barátok leszünk.

Lám, így beszélnek a legyőzöttek a győztesekkel.

»Ejnye de csinos király!« Mulatságos dolog történt a minap Estaca de Vares spanyol helységben, hol a spanyol király tengeri körutja közben kikötött. A helység polgármestere, kit a királyi család látogatása egészen meglepett, megjelent a Giralda yacht fődélzetén, hogy a régens-királynét és az ifjú királyt üdvözölje. Amikor azonban a jó ember szemben állt a királyi családdal, elakadt a szava, zavarában tehát a király vállára tette kezét és csodálattal tekintve végig a koronás fiatal emberen, falusias őszinteséggel mondta:

— Ejnye, az angyalát, de csinos király!

A huszadik század missziója ügyében intézett körkérdésre Saint-Saens komponista csak ennyit felelt a Temps munkatársának:

— Utálom a véleménykutatásokat és körkérdéseket. Fogadja szívélyes üdvözlőmet. Ez csak elég érthető.

Kereskedősegedből tábornok. A transvaali háborúról szóló tudósításokban többször szerepelt Macdonald Hektor tábornok neve. Macdonald, ki a skót felföldi dandár parancsnoka, a burok ellen több szerencsével harczolt, mint rendszerint a többi angol hadvezérek. Macdonald maga is skót; atyja paraszt volt és Rootfieldben lakott. A fiatal Macdonald, amikor az elemi iskolát elvégezte, Invernessben egy posztókereskedőnél inas lett. Ott árulta a szöveteiket sokáig, de mindig a katonaeletre vágyott, és 1870-ben be is állott szabad óráira önkéntesnek. Minthogy a főnökével úgy sem tudott megférni, 1871-ben katonának állt be. Egy év alatt káplár, kevéssel rá hadnagy lett és most egy dandár élén áll. Gyors haladását, az emberekkel való ügyes bánásmódjának köszönheti, mely tehetségére az alapot még kereskedőseged korában szerezte.

A bérletjegy. A »Gil Blas« című francia újságban olvassuk ezt a kis történetet. Két jó barát találkozik egymással a pályaudvaron.

— Ó, ön olyan különösnek látszik. Mi történt önnel?

— Hagyja el, kérem, megeszi az embert a méreg.

— Ugyan? S mi dühösíti föl annyira?

— Képzelse. Itt lakom a szomszéd faluban s naponként négyszer teszem meg az utat ide és oda.

— Nos és nem tud szabadjegyhez jutni?

— Arról már letettem. Bérletjegyem van.

— Szép. De még mindig nem mondta, mi dühösíti annyira?

— Épen ezt akarom. Egy vén kiszolgált katonára a vonat kalauza s nem mulasztaná el egyetlen egyszer sem, hogy a jegyem meg ne nézze.

— És ez önnek kellemetlen.

— Elképzélheti. Huszonöt perczig tart az utas ez alatt néha háromszor is fel kell mutatnom a jegyet. Épen most is jelenetem volt a kalauzzal.

— Az kellemetlen. Tudja mit, tegyen úgy mint Horace Vernet.

— Mit tett?

— Nagyon egyszerű a dolog. Ő is naponként többször utazott a páris-versaillesi vonalon s tőle is minden untalan kérték a jegyet. Egyszer aztán gondolt egyet s odaragasztotta a jegyét a nadrágjára.

— A nadrágjára?

— Igen. De nem ám az elejére.

— És?

— És amikor a kalauz megint a jegyét kérte, odamutatta neki a nadrágját. Attól kezdve aztán nyugodtan utazhatott.

A Röntgen-sugár mint detektív. A kalkuttai börtönben a Röntgen-sugarakat használták fel arra, hogy egy lopott tárgyat, melyről azt hiszik, hogy a tolvaj testében van, kinyomozzanak. A tolvajt azzal vádolják, hogy egy tizezer rupia értékű gyémántot egy kalkuttai ékszerész boltjában ellopott és lenyelt. A Röntgen-sugarakkal való megvizsgálás után kitűnt, hogy valami idegen test van a tolvaj torkában, de hogy tényleg a gyémánt-e az, még nem tudják. Most az orvosok ki akarják huzni ezt a tárgyat és az ékszerész a műtét eredményét aggódva várja. Az indiai tolvajok valósággal kiképzik magukat arra, hogy ellopott értékes tárgyakat lenyelve, a torkukba rejtsenek. E célra a torkukat mézszerű kiegészítővel kibővítik.

Bölcs király. Agujbu macimai néger királyról már többször esett szó. Most a következő adomát írják még róla: Egy illatszerésznőnek sikerült a király elé járulnia. Ajánlotta újfajta folyadékát, amely egyrészt megnöveszti a haját, másrészt új életet önt a tagokba. A csodaszer ára palaczkonként 200 frank. — Európai fejedelem valószínűleg azt felelte volna, hogy ez kissé drága, vagy hogy nincs szüksége a szerre, de Agujbu király — mint szudáni uralkodó — ennyit mondott:

— Kedves asszonyság! Születésem óta teljesen kopasz fővel járok; hajnövesztőre tehát nincs szükségem. Másrészt pedig nem hiszem, hogy bármily folyadék megfiatalanithatná az öreg embert, még ha az illető király lenne is.

A király körülbelül ötven éves.

Tagjainkhoz.

Megigértük tisztelt tagjainknak, hogy azon leszünk, miszerint minden tekintetben szem előtt tartjuk érdekeiket. Tagjaink anyagi érdeke különösen megkívánja azt, hogy bevásárlásaiknál csakis szolid, megbízható czégekhez forduljanak. Hosszas, fáradságos utánjárással sikerült végre összeállítanunk egy pár ajánlható czégjegyzéket.

Ajánlható bevásárlási források:

B elák M. utóda, kávébazár és fűszerkereskedés, VII., Rottenbiller-utcza 4.
B alogh László, kávé-, fűszer- és csemegeüzlet, VII., Rottenbiller-utcza 12.
S teurerer Antal, fűszerkereskedés, VII., Amazon- és Rózsa-utcza sarok.
L eitner M. L., iskolaszerek és nyomtatványüzlet, továbbá papirkereskedés, V., Váczi-körut.
H ölzel és Hacker, uri és női czipész, VII., Erzsébet-körut 58.
R eisz Károly, kalapok gyári raktára, VI., Andrassy-ut 9.
S árkány és Schütz, butor-kereskedés, VII., Erzsébet-körut 12.
E rdélyi minta - vendéglő az opera háta megett. Kitünő borok és ételek.
G lück Mór, fehérnemű - tisztító intézet, V., Dorottya-utcza 9, II. emelet.
S zlovák Lilla, női divat kereskedés, V., Arany János-u. 34. Vadász-utcza sarok.
K ardos Antalné, fiu- és leány- gyermekruha műterem, VI., Dessewffy-utcza 26, II. 15.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Bod Gábor, Predeál. Levelező-lapját köszönettel vettük, megfelelően intézkedtünk. Üdvözljük. — *Végh János, Sándorudvar.* Szives sorai folytán előjegyeztük a »Kitartás« könyvtárának előfizetői közé. Üdvözlöt. — *Pitő János, Erdély-Szerdahely.* Külön levelet irtunk, kérjük szives válaszát. Üdvözlöt. — *Puho József, Budapest.* Szives levelező-lapját vettük, értesítését köszönjük, megfelelően intézkedtünk. Üdvözljük. — *Szikorszky József, Budapest.* Kérjük új czimét adandó alkalommal velünk közölni; többi rendben van. Üdvözlöt. — *Pászthy Ferencz, Ábrahám János, Vogyeráczky József, Budapest.* Tagsági illetékeik 1900. szeptember hó 30-áig teljesen rendben, kifizetve vannak. Szivélyes üdvözlöt. — *Kerekes András, Debreczen.* Levelező-lapjának

tartalmát tudomásul vettük, előjegyeztük. Üdvözljük. — *Asztalosvsky Lajos, Piski.* Felvettük, kötvényét elküldöttük, lapjait megindítottuk. Szivélyesen üdvözljük. — *Pekurár Simon, Soborsin.* Küldött 13 korona 40 fillért köszönettel nyugtázzuk. Szivélyes üdvözlöt. — *Löcsey György, Tövis.* Köszönjük szives fáradozásait, kérjük jövőre is. Szivélyes üdvözlöt. — *Sterk József, Versecz.* Küldöttünk. Szivélyesen üdvözljük. — *Mátis Gáspár, Zilah.* Külön levelet irtunk. Küldött 20 korona 20 fillért köszönettel nyugtázzuk. Üdvözlöt. — *Somody Imre, Kecskemét.* Köszönettel nyugtázzunk 85 korona 17 fillért. Szivélyes üdvözlöt. — *Kollár János, Polgárdi.* Külön levelet irtunk, kérjük szives válaszát. — *Kácsándi József, S.-A.-Ujhely.* Megfelelően intézkedtünk, hiányzó lapokat elküldöttük. Üdvözljük. — *Dániel Sándor, Bizovác.* Köszönettel nyugtázzunk 18 koronát. Üdvözlöt. — *Tolnay Gyözö.* Igen, az A csoportba tartozik, elszámoltuk szeptember hóra. Üdvözljük. — *Vogyeráczky, Budapest.* Elszámoltuk Murányi ur részére. Üdvözlöt. — *Fülöp György, Bázias.* Intézkedtünk, hogy lapjai Báziasra czimeztessenek. Üdvözlöt. — *Markuszek József, Kecskemét.* Elszámoltuk szeptember és október hónapokra. Üdvözlöt. — *Kell István, Déva.* Külön kimutatásban fogjuk a napokban közölni. Üdvözlöt. — *Szadeczky Dániel, Kassa.* Augusztusra számoltuk el. Szivélyes üdvözlöt. — *Szelkó János, M.-Hosszurét.* Köszönettel nyugtázzunk 10 korona 48 fillért, megfelelően elszámoltuk. Üdvözljük. — *Puskás József, S.-Szobb.* Elszámoltuk augusztus és szeptember hónapokra. Üdvözlöt. — *Bauer Ignác, Budapest.* Hiányzó lapokat elküldöttük, hátralékát az ígért időre sziveskedjék rendezni. Öszinte üdvözlöt. — *Nedeczky Ottó, Nagy-Maros.* Küldött 40 korona 94 fillért köszönettel nyugtázzuk, megfelelően elszámoltuk. Szivélyesen üdvözljük. — *Nárai József, Somogy-Szobb.* Elszámoltuk augusztusra. Üdvözlöt. — *Kaczér Dénes, Szombathely.* Küldött 8 korona 73 fillért köszönettel nyugtázzuk, megfelelően elszámoltuk. Szivélyes üdvözlöt. — *Mészáros Lajos, Hatvan.* Elszámoltuk szeptember, október, november és deczember hónapokra. Küldöttünk. Szivélyes üdvözlöt. — *Dobos Elek, Szombathely,* 137 korona 35 fillért, *Buda Ákos, Koskocz,* 6 korona 70 fillért, *Juresku István, Krusovecz,* 5 korona 50 fillért, *Wittmann Adolf, Szolnok,* 8 koronát, *Vizvári Antal, Királyháza,* 28 korona 86 fillért, *Nagy Sámuel, Debreczen,* 10 korona 20 fillért, *Kovács Imre, Selyp,* 22 korona 40 fillért, *Kondor Gyula, Sz.-Balla,* 13 korona 60 fillért, *Szadeczky Dániel, Kassa,* 12 korona 35 fillért, *Papp István, S.-A.-Ujhely,* 40 korona 50 fillért, *Deák R. József, Nagy-Becskerek,* 36 korona 76 fillért köszönettel nyugtázzuk, megfelelően elszámoltuk. Szivélyes üdvözlöt. — *Hulmán János, Petrozsény.* Elszámoltuk augusztus, szeptember és október hónapokra. Üdvözljük. — *Drab János, Kassa.* Küldött 4 koronát megkaptuk, megfelelően elszámoltuk. Személyes beküldéshez chequet küldöttünk. Üdvözlöt. — *Pusztai György, S.-A.-Ujhely.* Felvettük, kötvényét elküldöttük, lapjait megindítottuk. Szivélyesen üdvözljük. — *Forinde Ede, S.-A.-Ujhely.* Külön levelet irtunk, reméljük megkapta, szivélyesen üdvözljük. — *Hatvani József, Csap.* Levelét megkaptuk, felvilágosító választ adtunk, hiányzó lapot elküldöttük. Üdvözljük. — *Ország János.* Szivesen meg fogunk idővel felelni kérésének, egyelőre azonban most még technikai akadályokba ütközik. Üdvözlöt. — *Tempos József, Szombathely.* Szives levelét megkaptuk. Egyetértünk, sorai között is tudunk olvasni. Isten adja, hogy mihamarább elérhessük, azon fáradozunk, törekszünk, szives segítségét köszönettel vesszük. Üdvözlöt. — *De Rivo József, Bród.* 71 korona 59 fillér és 69 korona 84 fillér kézhez vételét köszönettel nyugtázzuk. Szivélyes üdvözlöt. Kért dolgokat elküldöttük. — *Cseh Sándor, Uj-Péterl.* Beküldött összegből Darido István ur javára augusztus és szeptember, Pusching Emil ur ja-

vára pedig szeptember és október hónapokra számoltuk el a megfelelő illetékeket. Szívélyes üdvözet. — *Rucskay Gizella, India*. A tagsági bevallást elküldöttük, kérjük kitöltve sürgősen visszaküldeni. Szívélyes üdvözet. — *Dávid József, Nagy-Szlabos*. Lapok rendes küldése iránt intézkedtünk, tagsági bevallást küldöttünk. Kérjük visszaküldeni. Üdvözet. — *Papp István, S.-A.-Ujhely*. Kért nyomtatványokat elküldöttük, Faragó ügyében a napokban válaszolunk. Üdvözet. — *Zalaváry Béla, Királyháza*. Folyó hó 10-én kelt levelét megkaptuk, külön levélben válaszoltunk, reméljük megkapta. Szívélyes üdvözet. — *Dobos Elek, Szombathely*. Kézhez vett tagsági díjakból Vlasits István ur részére szeptember, október, november hónapokra, Grünfeld Gusztáv ur részére augusztus, szeptemberre, Tánczos Mária urnő részére szeptember, október, november hónapokra, Kremberger János ur részére Csornán augusztus, szeptemberre, Tóth György ur részére Nyőgéren szeptember, október hónapokra számoltuk el a megfelelő tagdíjakat. Szívélyes üdvözet. — *Nyeste Sámuel, Batyu*. Tagsági bevallást átvettük. Üdvözet. — *Perényi János, Debreczen*. Levelező-lapját megkaptuk, előjegyeztük, várjuk az értesített határidőre. Üdvözet. — *Vécsey Frigyes, Budapest*. A 2177. és 2603. sz. tagokért a beküldött 4 koronát köszönettel nyugtázzuk, megfelelően elkönyveltük. Üdvözet. — *Cornides Károly, Felka*. Elszámoltuk szeptember, október, november és december hónapokra. Szívélyes üdvözet. — *Torzsás György, Temesvár*. Köszönettel nyugtáztunk 29 korona 40 fillért, megfelelően elszámoltuk. Szívélyes üdvözet. — *Kézdi Mihály, Hejjasfalva*. Beküldött összeget megkaptuk, megfelelően elszámoltuk, tagsági díjai folyó évi szeptember hó 30-áig teljesen rendben kifizetve vannak. Üdvözet. — *Tóth Mihály, Győr*. Kedvezményezettnek nejét jegyeztük elő. Tagsági díj fizetését csak az esetben nyugtáztunk, ha egyszerre több óra küldetett díj. Értesítjük, hogy tagsági díjai folyó évi szeptember hó 30-áig teljesen rendben kifizetve vannak. Üdvözet.

Kemény és társa

Betéti társaság

BUDAPEST, Izabella-utca 79. szám.

Fióküzletek: Bécs, Prága, Berlin.

Privát kutatások, megfigyelések, követelések behajtása legerélyesebb módon. Hiteltudósítások a belföld és külföldön. Mérsékelt árak.

Fennáll 1870. óta.

Felöltőket s télikabátokat bámulatos sikerrel tisztítok s javítok.

Az 1896. évi orsz. kiállítás aranykönyv-diplomájához.

DECKNER IGNÁCZ

férfiszabó-mester

Alapított
1892.

Budapest, VI., Vörösmarty-utca 41.

Alapított
1892.

Első budapesti

férfi- és női-ruha vegyszeti műtisztító és javító-intézet
elvéllal minden e szakmába vágó munkákat.

Mindenféle úri- és női-ruhák, báli és társasági öltönyök,
jelmezek gőzzel tisztítanak, vegyszerezleg fehérítetnek,
folttól teljesen felújítanak.

Mérték utáni megrendelések francia és angol szabás
után, a legújabb divat szerint pontosan elkészítetnek.

Karácsonyra fog megjelenni a „Kitartás” könyvtárának első kötete

A Magyar Szabadságharcz Története

számos képpel, legelőkelőbb iróink tollából.

Előfizetési ára : füzve 1 korona, diszkötésben 2 korona.

Az előfizetési pénzek a »Kitartás« pénztárának küldendők.

A »Kitartás« könyvtárából minden évben két kötet jelenik meg. Egyik karácsonykor, a másik a husvéti ünnepekre.

Husvétra megjelenik : **Kossuth Lajos élete.**

A későbbi évek folyamán meg fognak jelenni :

A Magyar Nemzet Története

A Rákóczy forradalom története

A tatárpusztítás Magyarországon stb. stb.

Alapított 1850.

Feldmann S. utóda

LÖWY SÁNDOR

paplan-, matracz- és ágynemű-készítő

BUDAPEST, VI., Eötvös-utca 23/a, Aradi-utca sarkán.

Elvállal

szállodák, kórodák és intézetek berendezését

az alanti árjegyzék szerint:

Vörös paplan.

I. szám.	3-zsinóru	105/155	cm	á.....	2	kor.	70	fill.
II.	»	4- »	115/165	» á.....	3	»	10	»
III.	»	5- »	125/175	» á.....	3	»	50	»
IV.	»	6- »	135/185	» á.....	4	»	—	»

II. rendű satin-paplan.

I. szám	3-zsinóru	105/155	cm	á.....	4	kor.	40	fill.
II.	»	4- »	115/165	» á.....	4	»	80	»
III.	»	5- »	125/175	» á.....	5	»	40	»
IV.	»	6- »	135/185	» á.....	6	»	—	»

I. rendű satin-paplan egy végben.

I. szám	3-zsinóru	105/155	cm	á.....	5	kor.	20	fill.
II.	»	4- »	115/165	» á.....	5	»	80	»
III.	»	5- »	125/175	» á.....	6	»	40	»
IV.	»	6- »	135/185	» á.....	7	»	—	»

I. rendű minőségű ezüst-cloth.

I. szám	3-zsinóru	105/155	cm	á.....	5	kor.	50	fill.
II.	»	4- »	115/165	» á.....	6	»	—	»
III.	»	5- »	125/175	» á.....	6	»	70	»
IV.	»	6- »	135/185	» á.....	7	»	30	»

Atlasz-paplanok mindenféle színben 14 koronától fölfelé.

Matraczok jó tiszta vászonból 3 részben.

Volin	1. sz. nagyság	180/80	cm	á.....	7	kor.	—	fill.
»	2. »	»	»	» á.....	7	»	60	»
Fengeri fű	1. »	»	»	» á.....	8	»	40	»
»	2. »	»	»	» á.....	9	»	20	»
Afrique	1. »	»	»	» á.....	9	»	60	»
»	2. »	»	»	» á.....	11	»	—	»

Lószőr-matraczok legjobb minőségűek 24 kor.-tól feljebb.

Keresk. törvényszékiileg bejegyzett kiegészítési iroda

Budapest, Bécs, **Fellner és Goldschmid** Bécs, Budapest,

BUDAPEST, IV., régi posta-utca 4.

Elvállalja fizetésképtelen cégek kiegyenlítését, diszkrét és megbízható információkkal szolgál. Elfogad pénz-behajtást illető megbízásokat, kultiválja a diszkrét kényes kutatásokat. Elvállal mérlegeléseket és az üzlet bármely frázisában mérvadó értesítéssel szolgál.

! Uj találmány!**„RADICIN”**egyedüli szer, a mely egyszerű kezelés mellett minden **tyukszem** bőrkeményedést 5—10 nap alatt gyökerestől eltávolít.== **Ára 70 fillér.** ==

Kapható minden gyógytárban.

Központi szétküldés:

KÖLCSEY Z. LAJOSBudapest, VIII. ker., köztemető-ut 3. sz.
80 fillér beküldése mellett (levélbélyegben is)
postán bérmentve megküldetik.**Valódi szepességi****boróka pálinka**

kis üstön főzött, kétszer finomított felette egészséges ital.

4 litert tartalmazó edényt bérmentesen küld
4 frt 20 kr. utánvét mellett**Cornides Károly, Felka, Szepes-megye.**

Megrendelés alkalmával kérem e lapra hivatkozni.

Dr. Kalinovszky-féle

„Dentodol” szájviz, fogpor és fogszappan

kitünő felülmulhatatlan szer, már rövid használat után a fogakat hófehérre csinálja, a fogkövet feloldja, szájbetegségeknél kitünő antiseptikus hatással bír és kellemes szájizt hagy használat után hátra.

Kapható Budapest, kerepesi ut 62, I. em.

a fogorvosi műteremben

és minden gyógyszerárban.

Nagy üveg 2 korona, kis üveg 1 korona

Fogszappan 1 korona, Fogpor 60 fillér.

Vasuti alkalmazottaknak 25% árengedmény

**Fogorvosi
rendelő-intézet
BUDAPESTEN**

VII., Kerepesi-ut 62. I. em.

Fog- és gyökérhuzás cocainnal 1 kor.
Fogtisztítás 1 »
Fogtömések arany, ezüst, platina,
ciment..... 2 koronától feljebb
Fogak és fogsorok mesteri kivi-
telben, kitünő anyagból 3 koronától
feljebb.**Szenzációs ujdonság!**Szájpadlás nélküli fogak és fogso-
rok készítése, a gyökereknek el-
távolítása nélkül**ÉVI BÉRLET**24 koronáért a fogak rendbentartása, be-
leértve a rossz fogaknak tömése.

Vasuti alkalmazottaknak 25% árengedmény